

Сватбата на царь Петра

Изминали се бѣха четири месеца отъ смъртъта на Симеона. Великиятъ български царь почина скоропостижно (27 май 927 год.) въ навечерието, когато се готвѣше за четвърти походъ противъ Цариградъ, когато мислѣше, че е настало време да си отмъсти на византийцитѣ за всички досегашни несполуки и загуби и да осъществи своята заветна мечта. Той склопи неочаквано очи, тъкмо въ момента, когато се бѣха стекли всички благоприятни условия, за да нанесе решителенъ ударъ на горда Византия и да се види увѣнчанъ съ слава и величие.

Неговиятъ наследникъ въ нищо не мязаше на юначния си баща. Царь Петъръ наистина бѣше добъръ, но имаше меко сърдце и кроткъ нравъ, не обичаше войнитѣ, мразѣше кървопролитията. Той бѣше склоненъ повече да ходи въ църква и да слуша словата на проповѣдницитѣ, отколкото да се занимава съ голѣми държавни работи, които искатъ по-корави сърдца и по-смѣли характери.

Симеонъ знаеше характера на Петра. Той виждаше, че неговиятъ наследникъ не ще има сили да царува надъ великата тогава България и да продължи смѣлитѣ планове на баща си, — та